

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

GIRONA, DIJOUS, 5 DE NOVEMBRE DEL 1936

NUMERO 10.004

FRANQUEIG CONCERTAT

Inexpugnable

Hem parlat reiteradament de Madrid, de la seva situació, de l'esperit de la seva lluita, del goig que fa als catalans, de la seva condició de clau de volta en aquesta lluita gegantina. Hem dit sempre que, malgrat tot, Madrid no caurà, la clau de volta no caurà. Perquè? Perquè el poble està unànimement a la seva defensa; perquè el poble vol que Madrid sigui invencible; perquè el poble vol que Madrid sigui invencible; perquè el poble vol que Madrid sigui invencible.

Tres mesos que els sublevats malen per fer-se seu Madrid; tres mesos que el fixeu? Tres mesos que aboquen el foc en aquell sector tot el poder de llurs forces, de llurs mitjans, de llur potent material de guerra. Tres mesos que lluiten amb esperança suprema d'aconseguir la clau de volta, car la seva possessió els dóna la vida o la mort. Tres mesos que diuen, ja és dir, que Madrid ha caigut en llur poder. Però no ha caigut pas; i no hi caurà. Si Madrid ha resistit tres mesos en condicions desavantajades per escassetat de material, ¿com voleu que caigui, després d'aquests temps de prova, i quan tot Madrid s'ha aixecat dempeus als camps del sector centre hom disposa de material excel·lent?

Nosaltres hem tingut cura de recollir el reflex de l'ànim i de la situació del sector centre per mitjà de la premsa de Madrid. I la Premsa madrilenya no deixa enganyar-nos. "En Madrid — diu "La Libertad" — cuando, como ayer, los aviones del bando bombardean, los madrileños se mantienen en su sitio... El vocablo "terrorista" no cuenta en el léxico popular de Madrid." I diu "El Sol": "Nada hay entre nosotros que desconfiere de la inexpugnabilidad de Madrid. Se habla lógicamente en ella, porque se sabe que quienes guardan a su capital se dejarán matar antes de entregarla. Se sabe también que los planes tácticos de defensa están llenos a cabo por gentes de gran pericia. Los medios materiales son asimismo suficientes, y buena prueba de ello es la inmediata huida de los aviones facciosos..." I diu "El Libertador": "Durante el día de ayer Madrid continuó demostrando que conoce el peligro y que está preparado... Madrid — perdonémoslo que repetimos una frase nuestra — está, más que en pie de guerra, en pie de exterminio... El Gobierno debe saber a estas horas que cuenta con todos los recursos humanos en Madrid y que todos esos recursos dispuestos, sin alharacas ni promunciones, a cumplir con el sagrado deber de dar la vida en defensa de la causa, que a todos nos une en esas transcendentales instantes." I diu "El Socialista": "Venceremos del asalto a Madrid y venceremos en España. Afirmanse en esa seguridad nuestros lectores, y si, como debemos suponer, están tocados de nuestra propia emoción, vean de ofrecer su capacidad de trabajo, supuesto que aún no hayan ofrecido, a la organización de su oficio." El mateix diari, referint-se als efectes de l'aviació diu: "La fiebre tiene su lugar adecuado de emplazamiento: las líneas de fuego. En la retaguardia nos basta con esa severa impavidez, al alcance de todo el mundo, con que los habitantes de Madrid vieron ayer volar bajo su cielo los pájaros de guerra que nos envía, para recordarnos que existe, el adversario."

Madrid triomfarà! Ens ho diu tot el que sabem de l'heroisme dels seus defensors; ens ho diu la nostra fe en el poble, la nostra il·lusió en la causa, la nostra raó, el nostre sentiment, el nostre orgull, la nostra fraternal i emocionada solidaritat.

Salut, braus defensors de Madrid! Catalunya us contempla emocionada! En la lluita, hem barrejat la nostra sang. En la victòria, barrejarem les nostres abraçades i l'ambició de noves aurores.

Madrid triomfarà! Ens ho diu tot el que sabem de l'heroisme dels seus defensors; ens ho diu la nostra fe en el poble, la nostra il·lusió en la causa, la nostra raó, el nostre sentiment, el nostre orgull, la nostra fraternal i emocionada solidaritat.

Salut, braus defensors de Madrid! Catalunya us contempla emocionada! En la lluita, hem barrejat la nostra sang. En la victòria, barrejarem les nostres abraçades i l'ambició de noves aurores.

pese a la pasión con que osaron atacarlo, no lo conseguirán nunca."

Ens ha semblat convenient de retreure aquests testimonis objectius, perquè no pugui ésser dit que nosaltres fantasiegem al nostre gust i ens deixem portar d'apriorismes. I bé, doncs, per les notes transcrites apareix quin és l'estat d'ànim de Madrid, el seu invencible esperit i poder de defensa i resistència, que el fan inexpugnable.

I tornem a remarcar, tractant-se de la guerra, que així com unes accions favorables no volen dir la victòria, unes accions poc reeixides — alterances de la lluita — tampoc no volen dir, ni de bon tros, tant, la derrota. I remarquem, per altra banda, que seria càndid i pueril de creure que ens trobem davant d'un enemic insignificant i mesell. La realitat s'ha de mirar cara a cara i tal com és, no deformada per cap il·lusionisme, que podria ocasionar doloroses conseqüències. Repetim-ho: una depressió pot ésser perjudicial, i pot ésser perjudicial un fantasiell d'optimisme incontrolat.

D'aquesta manera entenem plantejar el problema en els seus termes justos. I així podem afirmar una vegada més, davant els testimonis aduïts, que Madrid és inexpugnable: no caurà!

COLLABORACIO FEMENINA

Les mares ho diuen: NO PASSARAN

Una veu amiga, de dona lluitadora, m'arriba per a dir-me:

Les mares antifeixistes estem contribuint a l'extermini dels criminals facciosos amb el més sagrat per a nosaltres. La vida dels nostres fills és el mur on han d'estrellar-se totes les tentatives més agosarades. Sabem que en exposar la vida dels nostres fills exposem també la nostra. Però s'ha d'acabar la guerra i el sacrifici no ha de comptar. Encara que comporti la mort dels nostres fills, ens barem les llàgrimes, perquè hem d'afrontar les conseqüències amb serenitat.

En callar la veu sincera, noble, d'aquesta mare catalana simbolitzadora d'una espiritualitat que no pot morir, he pensat, cor endins, en aquesta dolor callada, serena, que estant sofrint totes les mares espanyoles. En aquesta dolor que els dona ales heroïques per a triomfar per damunt dels cadàvers dels germans lluitadors, que en caure colpeixen de retruc a les mares que a la retaguardia es mantenen valentes, corpreses d'una virtut que els enemics desconeixen i que ens ha de portar la victòria.

Les mares senten la causa per la qual estan lluitant llurs fills. Saben que lluiten per la llibertat dels pobles i que perdre-la seria la mort de la llum que ens empeny endavant; que és la vida i l'esperança. Hi poden res els feixistes contra semblant demostració de patriotisme? Poden respondre el mateix, els traïdors que han d'aportar gent estranya perquè puguin abatre els cossos dels nostres màrtirs?

Magnífica ofrena a la causa antifeixista. Les dones del nostre poble són heroïques perquè llurs fills també ho són. No passaran, no poden passar a

quests monstres de maldat que troben, no un mur de carn que puguin desfer a canonades, sinó una espiritualitat sublim que dignifica els pobles i contra la qual la metralla no hi pot res.

I és, bevent-se aquelles llàgrimes amargues que els crebanta la salut però les estimula per la lluita, que les mares s'encorben damunt la feina dolça de fer quelcom per a aturar les inclemències del temps no massa propici per fer guàrdies nocturnes. Treballen totes les dones a la reraguardia? Treballen totes les que per ésser joves no hi poden tenir un fill, però que hi tenen el germà, l'estimat, potser un lluitador anònim que rebrà el present i no sabrà mai quines mans han treballat amorosament per a ell.

Sé d'algun poble que han emprat unes dones que no tenen fills valents per

aportar a la lluita, que segurament fan servir la llengua verinosa per a desmoralitzar l'acció eficaç de la reraguardia. Jo brindo aquesta idea a les entitats que orgnaitzen torns nocturns perquè les dones treballadores hi puguin contribuir.

Hi ha dones que no tenen feina i fan més mal que una pedregada. Que no saben com omplir el temps que abans esmerçaven en banalitats, i per això, avui es dediquen a fer derrotes. Donem-les-hi una missió més enlairada. I així, traurem de les espatlles de la dona lluitadora la fatiga de fer dues jornades, mentre la llar resta abandonada.

Que la senti tothom la guerra. Al cap i a la fi, les pobres mares són les que la senten amb tot el seu dramatisme.

CONSIGNES

La feina és ací

Molts ciutadans comencen a enutjar-se, amb raó, davant la partença de gent més o menys notable que es fan sospitosos, si més no, de tenir vocació d'"oscures golondrinas". De Barcelona a París hi ha un corrent migratori de persones que haurien fet millor de quedar-se, si és que llur desig d'anar-se'n no ens ha de fer creure que ens faríem, més nosa que servei.

No desconec que hi poden haver raons de pes per a la marxa d'algun notable antifeixista a l'estranger. Cal tenir-hi bons representants, convé d'exposar-hi el nostre cas i recaptar ajuts delicats; en fi, hom pot acceptar en principi que hi ha moltes anades que no indiquen ni covardia ni feixisme. Al principi d'aquesta gran lluita nostra més aviat escasejaven els portantsveus de la nostra veritat a l'estranger, i no era criticable que els qui tenien condicions d'ésser-ho ho volguessin ésser.

Però com més va menys de motiu, per no dir menys d'excusa, té la sortida de Catalunya, si no és per anar al front. Primerament, les places de representants i expositors del nostre cas ja són cobertes, i ningú no creurà

que necessitin cap reforç. Altrament, el que tingui dots expressius pot explicar-se davant del món per mitjà de la ràdio o dels pamflets. Que se'n vagin, si cal, aquells de qui tothom diu ben segur: Tornaran (i tornaran aviat). Però que restin, si encara els queden delicadesa i fortitud, aquells de qui ha de dir-se: Tornaran?

La meua opinió sobre aquest afer, com sobre els altres, només té el valor que els meus lectors vulguin donar-hi. Però em sento investit d'una certa autoritat quan parlo, com ara, en nom de l'Agrupació d'Escriptors Catalans. El Comitè directiu d'aquesta agrupació, segur d'interpretar el pensament dels seus socis, creu que la nostra feina és ací i que és ací on cal demostrar la nostra condició de treballadors, de ciutadans antifeixistes i de patriotes catalans.

Cap de nosaltres no ha de cercar una missió amb còmodes desplaçaments a l'estranger, perquè en tenim una de ben clara davant nostre: més clara com més gran sigui el perill. Hem d'esbossar amb el nostre exemple la malvestat dels escriptors que han traït Catalunya i el poble. Hem de contribuir a bastir la nostra República de treballadors. Hem de lluitar a ultrança, com calgui, contra l'enemic que ens ataca, una vegada més, des de Ponent.

C. A. J.

"Mirador".

Catalanitat

Hem d'assenyalar les mostres inequívokes que il·lustren personalitats de tots els climes donen d'admiració, respecte i comprensió al poble de Catalunya. Els fets d'enguà del 19 de juliol s'han produït de tal manera que amb proves als dits, el poble català ha tingut ocasió de demostrar que els clams per la llibertat no eren ni literaris ni artificiosos: eren la força motriu que movia la col·lectivitat sense la qual, ni res voldríem ni res voíem ésser. Amb planes de sang i d'heroisme ho hem pogut demostrar. La catalanitat, ha estat la força espiritual que ha donat el tremp vigorós al nostre esperit per a ensenyar-li el camí de la victòria.

Les coses s'han produït de tal manera, que tot allò que era senzilla anècdota, ha desaparegut sota l'aspecte de la lluita. Resten en peu només els valors espirituals a la fidelitat dels quals no podem admetre subterfugis. En nom de res, no podem deixar de banda tot allò que sigui per essència i per potència, valor del nostre patrimoni espiritual. Els ideals es poden servir amb diverses tàctiques, però no pas deshonrant-los, ni permetent que sota cap pretext puguin ésser humiliats.

Si hem de sacrificar-los en una derrota, haurem de cercar el reconfortament en la dignitat amb què els hem vist caure. Venguts si cal, però dignes. Renunciar només és propi de covards.

I quan aquests renunciaments es produeixen per deixadesa, hi ha una sola conseqüència lògica: la feblesa de les conviccions.

El poble de Catalunya ha donat proves d'aquesta fidelitat increbantable a l'esperit de catalanitat. Precisament dels sectors que, per diverses causes, hom havia fet llegenda d'ésser enemics de l'esperit de llibertat del poble català, és d'on han sortit declaracions més precises i contundents.

Els hostes il·lustres que vénen dels quatre punts cardinals així ho proclamen i consti que ho ésmement orgullosos. Del pare de l'anarquisme francès Sebastià Faure, fins a la jove promoció intel·lectual espanyola representada per Rafael Alberti, passant pels homes de la U. R. S. S., hem escoltat veritables proves de comprensió i d'admiració que com a catalans ens honren i com a homes ens dignifiquen.

I en hores difícils, quan de vegades els renunciaments semblen establir el criteri que pot dominar la col·lectivitat, per venir de representacions màximes, és això el que compta.

I per endavant, sabem que per aquesta fidelitat que el poble català d'una manera innata té a l'esperit de llibertat que és la catalanitat, no pot produir-se cap abandonament col·lectiu. A la obscuritat dels darrers rengles hi han, moltes vegades, les actituds salvadores.

En aquests moments, l'home que ha valoritzat les inquietuds del carrer, ha estat un prestigiós polític, el cap del Directori de l'E. R. C., Joan Casanovas.

Victòria democràtica a Amèrica

Cal fer un esforç, en aquests moments, per a sostreure l'atenció dels grans combats del sud de Madrid, per a seguir els fets internacionals. És, però, útil i fins necessari que en cap instant no es perdi de vista allò que passa en l'ample món. Avui, més que mai, els múltiples esdeveniments mundials es relacionen i s'influeixen mútuament.

El cor s'alleuja davant la victòria de Roosevelt en les eleccions presidencials dels Estats Units. Prou sabem que les classificacions polítiques nord-americanes no s'ajusten gaire a la d'altres països, i que la classificació en republicans i demòcrates ha d'ésser interpretada dins el marc polític especial de la gran República. Així i tot no hi ha cap dubte que Roosevelt, demòcrata representatiu avui el sentit més avançat políticament i socialment. Entre ell i Landon, un home d'esperit esquerrista no pot dubtar.

A través de les modalitats nord-americanes, la victòria de Roosevelt és una victòria democràtica, que ve a re-

forçar la causa de les llibertats humanes, sotmeses temps ha, en molts Estats a una duríssima prova.

Val a dir que l'opinió general ja es decantava, en les últimes setmanes, a creure en l'èxit de Roosevelt. Però no es creia, en general, que aquest èxit fos tan gran. L'avantatge del candidat demòcrata sobre el candidat republicà ha estat molt fort numèricament. I d'aquesta manera Roosevelt es manté en el seu alt lloc amb un renovat prestigi.

Qualsevol que sigui el judici que un hom tingui sobre les mesures econòmiques i socials del President nord-americà, és indubtable que ell ha tingut l'audàcia d'acarar-se amb les formidables forces plutocràtiques del seu país, i que ho ha fet amb l'aprovació i el suport de la majoria del poble.

En la seva acció, Roosevelt ha topat amb el Tribunal Suprem, que ha fet servir certs aspectes ja envellits de la Constitució nord-americana. El coratge i la constància del President han aconseguit contrarestar en molta part aquesta ofensiva realitzada amb les armes constitucionals de dos talls.

La significació essencial de la victòria de Roosevelt és aquesta: s'ha imposat als Estats Units la voluntat popular. Els ciutadans lliures han tingut més força que els interessos materials de la plutocràcia.

El veredict electoral del poble nord-americà, no solament constitueix una victòria democràtica dins la gran República, encara és un vot poderós a favor de la gran causa universal de la llibertat.

A. ROVIRA I VIRGILI

Un ordre interessant de la Generalitat

PROVEÏMENTS

ORDRE

Hagut esment de la relació íntima que existeix entre els Departaments d'Agricultura i de Proveïments en tot el referent a la ramaderia i que llurs funcions estan ben delimitades, puix que incumbeix al primer incrementar la cria del bestiar porcí i competir al segon la seva distribució i taxa, i procedint davant les exigències del moment, dictar les normes pertinents per tal de poder establir d'una manera eficient les operacions que comporta la matança del bestiar porcí en les diverses zones productores i regular convenientment les relacions entre el venedor i el comprador, normes per mitjà de les quals aquesta Conselleria tindrà un coneixement exacte de la producció, preus de compra i consum segons les necessitats de cada localitat, per la qual cosa habilitarà el personal que calgui, a fi que la distribució d'aquell bestiar sigui equitativa.

He resolt: Art. 1er A totes les localitats de Catalunya es restringirà la matança de bestiar porcí en un 50 per 100 del que fou sacrificat en igual època de l'any passat.

Art. 2n Totes les operacions que es facin entre venedor i comprador seran a preu en viu, i per roves de 10'400 quilos, sota els preus regulats que es detallen a continuació:

Comarques de Girona i Figueres, 28'50 pessetes la rova.

Comarques del Vallès i Vic, 29'50 pessetes la rova.

Comarques de Manresa, Vilafranca i Valls, 29 ptes. la rova.

TRIBUNAL POPULAR

Vista de la causa contra uns acusats d'auxili a la rebel·lió

Aquest matí, a dos quarts d'onze, ha quedat constituït el Tribunal Popular núm. 2, sota la presidència de Joan Bohigas i actuant de fiscal Miquel Gayolà. Aquest tribunal ha de veure i fallar la causa contra els següents processats:

Ramon Tarrés Feliu (en rebel·lia), Lluís Rodríguez Ballou (en rebel·lia), Lluís Domènech Pujol (en rebel·lia), Vicens Cano Serra (en rebel·lia), Emili Picó Boada (en rebel·lia), Josep Maria Domènech Pujol, Josep Hugas

Comarques lleidetanès, 27'50 ptes. la rova.

Els Escorxadors compraran el bestiar porcí als preus següents: El de Barcelona, a 4 ptes.; els dels Caps de partit judicial, a 3'90 ptes., i els de les altres localitats, a 3'85 ptes. Aquests preus seran en pessetes quilo en canal.

Art. 3er Cobertes les necessitats de cada localitat, els productors vendran la quantitat que excedeixi sota el control de les Comissions respectives de llurs Ajuntaments. Aquests portaran sempre les altes i baixes de llurs disponibilitats.

Art. 4rt A partir de la publicació d'aquesta disposició no podrà ésser sacrificat cap bestiar porcí que no tingui en conjunt de partida un pes viu de dotze roves.

Art. 5è La Comissió d'Estadística de cada Ajuntament de Catalunya trametrà amb la major urgència, a aquest Departament, una relació del bestiar porcí sacrificat durant l'any 1935 i en els mesos de l'any que som.

Art. 6è Els Ajuntaments tindran cura, sota llur única responsabilitat, de l'exacte compliment de les disposicions precedents, com així també de tot el relacionat amb Sanitat i Escorxadors.

Barcelona, 30 d'octubre del 1936. El Conseller de Proveïments, J. Juan Domènech.

PER A CIRCULAR O SORTIR DE CATALUNYA CALDRA, D'ARA ENDAVANT, UNA AUTORITZACIÓ

El "Diari Oficial de la Generalitat d'abans d'ahir publicà la següent interessant ordre:

"Essent funció primordial de l'autoritat salvaguardar en tot moment la seguretat personal dels ciutadans que, degut a llur treball o necessitats momentànies, han de traslladar-se d'unes localitats a d'altres, i garantir així tant els serveis de defensa del front com els de reraguarda:

De conformitat amb el Decret del 2 del mes corrent i d'acord amb la Junta de Seguretat Interior.

He resolt: Primer. — Tots els ciutadans, per a traslladar-se d'una localitat a altra de Catalunya, i àdhuc per a marxar fora del territori d'aquesta, hauran de proveir-se de la corresponent autorització, la qual s'ajustarà al model núm. 1, que és publicat com a anex a la present ordre.

Segon. — Aquestes autoritzacions seran lliurades, a Barcelona, pel Departament d'Autoritzacions i Passaports de la Junta de Seguretat Interior, i a les circumscripcions de Lleida, Girona i Tarragona, pels Comissaris delegats d'Ordre públic, els quals, a llur torn, podran delegar en els Alcaldes dels Ajuntaments de llur respectiva jurisdicció, i la petició d'aquestes autoritzacions — model núm. 2 — haurà d'anar degudament avalada.

Tercer. — Tots els ciutadans vindran obligats a exhibir aquestes autoritzacions a requeriment del qualsevol agent de l'autoritat. Incorreran en les corresponents responsabilitats tots aquells que no complimentin estrictament les precedents disposicions.

Barcelona, 24 d'octubre del 1936. El Conseller de Seguretat Interior, A. Aguadé i Miró."

—Véndese coche para niños, usado, a precio de ganga, razón: Lorenzana, 19, pral.

—Lecciones de Francés. Profesora nativa y con título. Plaza del Gra, 18, 2.º 1.º

rrat, Lluís Perramón Presas, Lluís Boadella Domènech, Narcís Soler Fàbregas, Antoni Franquet Alemany, Manuel Xiberta Rogelio i Joan Coma Freixa. A tots aquests se'ls acusa d'auxili a la rebel·lió.

A dos quarts d'una s'ha suspès la vista per a continuar-la aquesta tarda, a les 4.

Aquesta tarda s'ha reanudat i en l'hora de tancar la nostra edició encara continúa.

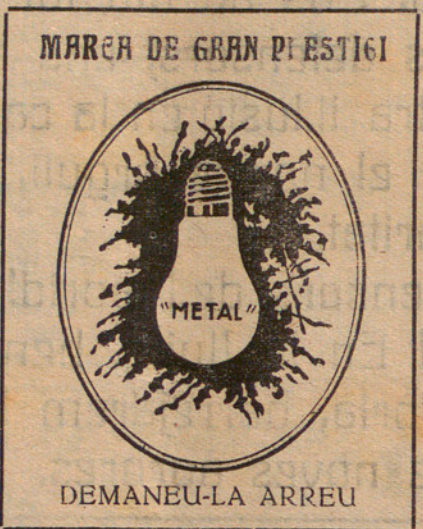
Avui mateix hi haurà sentència.

De la Sardana

Dansa de tothom, dansa alliberada, mai has refusat ta joia a ningú; saltes com el cor, mes cada vegada obeint el nombre que el nou salt et du.

Dansa numerada, la teva mesura és franca penyora de cordialitat; ens aculls a tots, però restes més pura perquè saps el límit de la llibertat.

JJ. M. López-Picó

ENSENYAMENT

A donya Francisca Bonet, mestressa de Santa Coloma de Farners se li han concedit 50 dies de llicència per malalta.

A la Direcció General de primer Ensenyament se li tramet proposta de trasllat de mestres dins d'aquesta mateixa província.

També se li tramet expedient formulat per l'Ajuntament sol·licitant subvenció per a construcció d'escoles.

Junta provincial de Primer Ensenyament de Girona

S'adverteix a tots els mestres que aspiren desempenyar escoles interinament que continua oberta la llista per a poder sol·licitar-ho. És necessari fer constar el domicili i l'edat del sol·licitant.

SECCIÓ ADMINISTRATIVA DE PRIMERA ENSENYANÇA

Relació dels mestres i mestresses interins que han estat nomenats amb aquesta data per a les poblacions que s'indiquen per la Junta provincial encarregada dels nomenaments de conformitat amb el que disposa el Decret de 18 d'agost últim (Gaceta del 19) i ordre de la Direcció Gral. de primera ensenyança de 10 de setembre de l'any en curs (Gaceta de l'11)

MESTRES

Joan Matarodona Coma per Girona. Francesc Bach Roca per Figueres. Joan Compañó Balmaña per Figueres.

Pere Casellas Cardoner per Salt. Sidon Pascual per Banyoles. Llorenç Masgrau Hortal per Blanes. Lluís Turró Corominas per Amer.

Joan Planas Masias per Ripoll. N. Masferrer Masbuxó per Llagostera.

Galo Malló Bosch per Caldes de Malavella. Vicenç Gadea Cequiell per Sant Antoni de Calonge.

Joan Costa Masset per Vilamacolum. Josep Valls Palmada per Sant Daniel.

Francesc Pujolar Riera per Serinyà. Angel Casals Floreta per Vilabertran. Joaquim Simon per Vidreres.

Ramon Surroca per Ripoll. Francesc Alcader Muñoz. Salvador Armendina Biusa, per Viure.

Juli Maymí Diago per Sant Joan de les Abadesses.

Francesc Bosch Perpiñà per Ordís. Pere Costa Santaló per Cabanes. Jaume Oliveras per Pau.

Francesc Illa per Pontós. Pere Bruguera per Port de la Selva. Narcís Daunis Parvorell per Rabós d'Empordà.

Josep Badia Pagès per Vilanna. Josep Medinà Taberner per Alp. F. Matabosch Sirera per Lladó.

Joan Frou Matas per Sant Joan les Fonts. Angel López Sarrallanga per Canet d'Adri.

Joan Mas Cama per Perelada.

MESTRESSES

Carme Mallorquí Comas per Girona, g. "R. T." Nuri Estrach Frigolí per Caldes de Malavella. Amlia Guitierrez Menné per Celrà. Concepció Ferrer Nogués per Bordils.

Assumpció Clotet Vila per Aiguaviva.

A. Massaneda Masdevall per Sant Pere les Preses.

C. Deulonder Salvatella per Ripoll. Francesca Pujol Serra per Ripoll. Maria Daabu Comas per Llagostera.

Catarina Pujol Bussó per Medinyà. Concepció Pla Camps per Llagostera.

Dolors Lladó Maspera per Torroella de Montgrí.

M. A. Bonet Teixidor per C. de Terri. Agustina Riera Auguet per Amer. Rosa Planà Reixach per Roses.

Josepa Dalmau Norat per Santa Coloma de Farners. Dolors Oliveras Santaló per Blanes.

Dolors Barnés Riera per Ripoll. Maria Clara Sicars per Rabós d'Empordà.

Anna Ribas Iglesias per Albanyà. Josepa Pairet Camps per Sant Delmà.

Hermínia Saló Costa per Vilademà. Maria Mir Blach per Caixans. Victòria Gil Negueruela per Verges.

Dolors Perramon Cala per Argelaguer. Mercè Sabater Casellas per Cervià de Ter.

Carme Homs Pineda per Miánegas. Maria Peya Pagès per Vertalló.

M. Juanola Roses per Sant Jaume de Llierca. J. Guillemet Pagès per Viloprin.

Isabel Cordina Díez per Sant Miquel de Fluvià. Elvira Llobet Llavari per S. C. d'Amer.

Carme Llobet Llavari per Sant Miquel de Cladells. Maria Ros Gusinyé per Bateu.

Josepa Barri Casanovas per Llança. Gertrudis Roldós per Vilafreser. A. Massanes Tarines per Sant Pere Cercada.

Remei Condom Giral per Selva de Mar. Monserrat Llach Roure per Les Lloses.

Francesca Bronsoms Comas per O-gassa. Neus Ribas Iglesias per Vilavenut.

Assumpció Codina per Maranges. Encarnació Pijoan per Viladesens. Tots aquests mestres deuran prendre possessió dels seus destins dintre del termini de quatre dies a comptar del que apareixi el present anunci en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, havent de passar per aquesta Secció Administrativa a recollir llurs títols administratius, qualsevol dia hàbil d'11 a 1 del matí.

Girona 27 d'octubre de 1936. El Comissari-Cap de la Secció, Joan Ramió.

Carnet del radio-oient

RADIA GIRONA

Avui, a les 22'15. — Retransmissió des de Ràdio Associació de Catalunya: Audició de "BODAS DE SANGRE", de Frederic García Lorca, per la Companyia dramàtica Antònia Herrero-Enric Guitart.

Si vostè pateix de l'estómac i intestins

per bé que només noti lleugeres molèsties, no s'abandoni i obtingui el seu guariment immediat amb

COMARCALS

DE FIGURES

Noticiari esportiu

El partit de futbol amistós que venien de jugar a profit de les Mileres Antifeixistes i Hospitals de Sant de clubs locals Ràcing Club Figueres Ram d'Edificació, s'hagué de suspendre per l'anormalitat de Roses. Aquest partit es jugarà el proper dissabte tindrà el mateix caire benefici.

Es d'esperar que tot bon esportista farà acte de presència per tal d'afavorir els defensors de la guerra. El partit començarà puntualment a les tres de la tarda. Per tal que la cosa sigui interessant, els dos equips es presentaran ambels millors elements que disposen.

Diumenge passat el Figueres haurà de desplaçar-se a Rubí, però suspensió la seva anada, segurament, per l'anormalitat de Roses.

L'altre partit de campionat d'aquest grup es jugarà a Olot entre l'Olot F. C. i el Costa Brava de Port-Bou. La primera part acabà amb el resultat de dos gols a cap favorables a l'Olot. A la segona part els portbouencs assoliren dos gols per cap els otolins, essent doncs, el resultat final, de cinc gols a favor de l'Olot F. C.

El Vilatenim F. C. es desplaça a Cabanes per tal de jugar un encontre amistós contra els titulars d'aquella població.

Contra el que era l'esperar, els locals sucumbiren davants els vilatenimencs per quatre gols a un.

El Joventut F. C. d'aquesta ciutat anà a Lledó per tal de contendre amistosament amb el Lledó F. C. Després d'una lluita molt igualada el partit finalitzà amb un empat a dos gols.

Diumenge vinent una selecció de Ràcing Club Figueres es traslladarà a Albons per enfrontar-se contra el notable equip del C. D. Albons. El Ràcing no podrà presentar-se complet per tenir la majoria dels seus jugadors lluitant als fronts de guerra i mobilitzats per construir material bèl·lic.

Bonaventura

José Escatilar

Material Eléctric. Bateria de cocina. Artículos para regalo. Lámparas «METAL».

Rambla Libertad, 28 y 30 GIRONA

PUIGCERDA

La tranquil·litat és absoluta a la comarca de Cerdanya.

Al sol anunci d'una invasió de feixistes, com les de tot Catalunya, es mobilitzaren amb extraordinària rapidesa i serenitat per si era precís com testar a algun atac cas de que els rebels ho intentessin a la nostra terra.

Continuen amb gran activitat les obres de portada d'aigües que fa dotzenes d'anys que estaven projectades pels municipis burgesos de totes les tendències, i que han tingut d'esperar a la revolució per tenir efectivitat.

Puigcerdà t'èl orgull d'haver estat el primer poble d'Espanya que ha sol·licitat íntegrament el problema de l'ensenyança gracies a l'extraordinari esforç dels elements directius locals que no han reparat en gastos per tal d'obrir escoles i ensenyament digne a tots els nens compresos en l'edat escolar, i sigui dels tres als catorze anys.

Estigué unes hores entre nosaltres el conegut anarquista francès Sebastia Faure, que tingué paraules de lògic per la gran obra de treball revolucionari de reraguarda que s'està portant a Puigcerdà.

Ha arribat un grup de combatents convalescents que es mostren encantats de les atencions que se'ls hi produeixen.

LLETRES DE DOL

Després de llarga malaltia, ahir va morir l'Ordenança de la Comissaria Delegada de la Generalitat de Catalunya, Miquel Xargalló Sécuit, el qual pel seu caràcter atent, bondados i ser-vicial, s'havia fet estimar per tots els qui el tractaren.

El seu traspàs, en plena joventut ha estat molt sentit, com s'ha posat a l'acte de l'enterrament, efectuat aquest matí amb nombrosa concurrència de companys i amics.

Reposi en pau!

NOTÍCIES

Es molt interessant saber que estan anul·lats tots els permisos de circulació anteriors a la data d'ahir i que...

Und els impresos és per a sol·licitar autorització que té d'ésser avalada per alguna entitat i l'altra és autorització personal d'acord amb la sol·licitud.

Vetem amb satisfacció que l'actual Consell Municipal continua les obres iniciades i començades per l'Ajuntament anterior, d'enderrocament de l'ex-convent de les Bernardes i d'urbanització d'altres indrets de la ciutat.

Està acabant-se l'asfaltat de l'antic carrer del Progrés amb procediments patentats, moderns, que donen un aspecte de fermesa i bellesa.

Al Grup "Ignasi Iglésies" no es deixa de treballar per a fer còmoda i agradable l'estada dels nostres infants en aquella modèlica escola, fins que sigui, en tots els ordres, una obra revolucionària i perfecta.

Totes aquestes reformes, acompanyades de bons mestres, mestres com hi ha; pedagogs que estimen llur funció com un apostolat, faran que Girona disposi dels atributs més valuosos per la civilització, contra la ignorància, el caciquisme i l'esclavatge.

ORDRE DE CONCENTRACIO

Com a aclariment a la nota publicada el dia d'ahir, l'Alcaldia fa present que les dades definitives per a la concentració de les lleves dels anys 1934 i 1935, són rectificades, per ordre superior, en la següent forma:

Del dia 6 al 10 dels corrents, els que serviren en Infanteria i Cavalleria.

Del 11 al 14, els de les demés Armes i Cossos.

Table with 2 columns: Descripció, Pessetes. Rows include subscripció en pro Milícies antifeixistes, Suma anterior, etc.

Table with 2 columns: Descripció, Pessetes. Rows include subscripció pro Hospitals de Sang, Suma anterior, etc.

Table with 2 columns: Descripció, Pessetes. Rows include subscripció pro infància, Suma anterior, etc.

Table with 2 columns: Descripció, Pessetes. Rows include subscripció pro infància, Suma anterior, etc.

La Comissió Liquidadora del extingit Comitè Antifeixista es complau en anunciar que durant els dies 6 i 7 de Novembre atindrà les factures pendents.

tin els vals lliurats per la Comissió de Finances.

Tots els que tinguin crèdits, i deixin de presentar-se durant els dies esmentats, es considerarà que ho cedeixen per finalitats de guerra.

Les hores de pagament seran d'11 a 1 del matí, i de 5 a 7 de la tarda.

C. N. T. A. I. T. COMITÈ ECONÓMIC DE ESPECTÁCULOS PÚBLICOS

TEATRO ALBENIZ

VIERNES dia 6 de Noviembre de 1936 2 Unicas funciones especiales, 2

Tarde, a las 5'30 - Noche, a las 9'45

Presentación de la gran película cultural de la famosa marca EDICI,

ELYSIA

El Paraíso de los Desnudistas

La Naturaleza y el desnudo, en su más pura concepción científica, libertaria y renovadora, se han hermanado para producir la más bella obra de arte cinematográfico.

¡NO DEJEIS DE VERLA!

Hem rebut del Servei d'Estadística i Identita de la Generalitat de Catalunya un exemplar de la Divisió Territorial de Catalunya per Vegueries, Comarques i Municipis, que amb subjecció a les normes vigents ha estat editat per l'esmentat Servei.

Es un opuscle molt interessant, imprès amb excel·lent paper couché. Heus ací els pobles que constitueixen la Vegueria de Girona, trata de l'esmentada publicació.

VEGUERIA DE GIRONA ALT EMPORDA

- Agullana. L'Armentera. Avinyonet de Puigventós. Bàscara. Biure d'Empordà. Borassà. Cabanelles. Cabanes. Cadaqués. Campmany. Castell d'Empúries. Cistella. Darnius. Dosquers. L'Escal. El Far d'Empordà. Figueres. Fortià. Garrigàs. Garriguella. La Jonquera. Llançà. Lledó. Llers. Maçanet de Cabrenys. Masarac. Mollet d'Empordà. Navata. Ordís. Palau de Santa Eulàlia. Palau Saverdera. Pau. Perelada. Pont de Molins. Pontós. El Port de la Selva. Portbou. Rabós d'Empordà. Roses. Sant Climent Sescebes. Sant Llorenç de la Muga. Sant Miquel de Fluvià. Sant Mori. Sant Pere Pescador. Santa Llogaia d'Algamma. Saus. La Selva del Mar. Siurana d'Empordà. Taravaus. Terrades. Torroella de Fluvià. La Vajol. Ventalló. Vilabertran. Viladamat. Vilafant. Vilamacolum. Vilamalla. Vilamanisela. Vilanant. Vila-Sacra. Vilatenim.

GIRONES

- Aiguaviva de Gironès. Bàscara. Bescanó. Bordiús. Caçà de la Selva. Camós. Campllong. Canet d'Adri. Celrà. Cervià de Ter. Cornellà de Terri. Crespià.

- Esponellà. Fontcoberta. Fornells de la Selva. Girona. Juià. Llagostera. Llambilles. Madremanya. Medinyà. Palau-Sacosta. Palol de Revardit. Porqueres. Quart. Salt. Sant Andreu Salou. Sant Andreu del Terri. Sant Daniel. Sant Gregori. Sant Jordi Desvall. Sant Julià de Ramis. Sant Martí de Llémana. Sant Martí Vell. Sant Miquel Campmajor. Santa Eugènia de Ter. Sarrià de Ter. Serinyà. Vilablareix. Viladàsens. Vilademuls. Vilaür.

BAIX EMPORDA

- Albons. Begur. Bellcaire d'Empordà. La Bisbal d'Empordà. Calonge de les Gavarres. Casavells. Castell d'Aro. Castell d'Empordà. Colomers. Corçà. Cruïlles. Foixà. Fontanilles. Vilajuiga. Fonteta. Garrigoles. Gualta. Jafre. Monells. Mont-ras. Palafrugell. Palamós. Palau-Sator. Pals. Parlavà. La Pera. Peratlada. Regencós. Rupit. Sant Antoni de Mar. Sant Feliu de Guíxols. Sant Joan de Palamós. Sant Sadurni de l'Heura. Santa Cristina d'Aro. Serra de Daró. La Tallada d'Empordà. Torrent. Torroella de Montgrí. Ullà. Ullastret. Ultramort. Vall-llobrega. Vergés. Vilopriu. Vulpellac.

LA SELVA

- Amer. Anglès. Blanes. Breda. Brunyola. Caldes de Malavella. Cellera de Ter. Fogars de Tordera. Hostalric. Lloret de Mar. Maçanes. Maçanet de la Selva. Osor. Riells de Montseny. Riudarenes. Riudellots de la Selva. Sant Feliu de Buixalleu. Sant Hilari Sacalm. Sant Miquel de Cladells. Santa Coloma de Farners. Sils. Susqueda. Tossa. Vidreres. Vilobí d'Onyar.

GARROTXA

- Argellaguer. Bassegoda. Batet de la Serra. Beget. Begudà. Besalú. Beuda. Castellfolit de la Roca. Joanetes. Maià de Moncal. Mieres. Montagut de Fluvià. Oix. Olot. La Pinya. Les Planes d'Hostoles. Les Preses. Ridaura. Sales de Llierca. Sant Aniol de Finestres. Sant Esteve d'En Bas. Sant Feliu de Pallerols. Sant Ferriol. Sant Jaume de Llierca. Sant Privat d'En Bas. Sant Salvador de Bianya.

- Santa Pau. Tortellà. Vall de Bianya.

Notes pregades

C. N. T. A. I. T. SINDICAT DE L'EDIFICACIO DE GIRONA

Convoca per al divendres dia 6 a les 5 i mitja de la tarda en el local Ateneo Cultural a tots els treballadors de la indústria per a tractar assumptes de màxim interès, sota el següent ordre del dia:

- I. Lectura de l'acta anterior. II. Nomenament de taula de discussió. III. Informe del delegat que va assistir al Ple Regional. IV. Es passa a referèndum d'aquest Sindicat el nomenament fet per aquesta Federació Local dels quatre companys que integren el Secretariat del Comitè Intercomarcal de Sindicats, a-bans Provincial. V. Nomenament de tresorer general del Sindicat, i tres vocals. VI. Assumptes generals. Companys, la Junta de l'Edificació espera la vostra assistència.

SOCORS ROIG INTERNACIONAL Secció Catalana

Comitè Local de Girona

Demà sortirà el camió de queviures i robes que el S.R.I. de la nostra ciutat tramet al front d'Osca, a primera línia de foc.

Manquen impermeables i roba interior de llana. Cal pensar que els nostres germans que donen tot, àdhuc la vida, per esclafar el feixisme tenen el dret d'exigir-nos un mínim de sacrifici i esperar la nostra aportació que els encoratjarà a prosseguir aquesta lluita fins a la total victòria.

A la Rambla de la Llibertat, 14, poden dipositar-se tots els donatius. També s'admeten encàrrecs particulars a milicians que lluitin en aquell sector, els quals seran entregats personalment a llurs destinataris.

ORIENTACIONS DEL S. R. I.

En aquests moments en que està atravesant la Península Ibèrica, no hi caben vacil·lacions ni defallències. Feixistes contra anti-feixistes, aquesta és la realitat neta i crua. Tota altra polèmica, tota altra desviació ha d'ésser considerada facciosa perquè va a fraccionar una força que si unida és imbatible, esmicolada per partidismes personalissims ens porta-

PER TELÈFON

MADRID BARCELONA

VISITES AL SENYOR COMPANYS

Barcelona, 5. — El senyor Companys ha rebut avui les visites del Delegat de la Creu Roja Internacional acompanyat d'un capità de la Creu Roja Espanyola, la del Conseller de la Generalitat senyor Comorera i la del diputat al Parlament de Catalunya senyor Joan Tauler.

CONFERENCIA DEL CONSELLER D'ECONOMIA

Barcelona, 5. — Demà divendres a dos quarts de deu de la vetlla, parlarà davant el micròfon de les emissores catalanes el Conseller d'Economia de la Generalitat camarada Joan P. Fàrregas, sobre el tema "Catalunya davant del món".

Madrid, 5. — Ha estat facilitada en la Secretaria del Cap del Govern, del Ministeri de la Guerra, la següent nota: "Convençut que en els moments actuals no ha de restar a marge del Govern cap de les forces que lluiten contra el feixisme, sinó que les circumstàncies exigeixen que les responsabilitats siguin compartides per totes i que cada una de les dites forces es senti directament representada al Poder, el Cap del Govern ha aconsellat a l'Estat l'ampliació d'aquell, donant representació a la Confederació Nacional del Treball. Acceptada la suggerència per S. E. el President de la República, el Cap del Govern ha procedit immediatament a la reorganització del Gabinet ministerial.

Quant a l'orientació política i al programa del Govern un cop reformat, seran els mateixos que fins avui venia realitzant. El Govern queda format de la manera següent:

- Presidència i Guerra: Francisco Largo Caballero. Estat: Julià Alvarez del Vayo. Marina i Aire: Indalecio Prieto. Hisenda: Juan Negrín. Instrucció Pública: Jesús Hernández. Justícia: Juan García Oliver. Governació: Angel Galarza. Treball: Anastasio de Gracia. Agricultura: Vicente Uribe. Obres Públiques: Juli Just. Comunicacions: Bernardo Giner de los Ríos. Indústria: Joan Peyró. Comerç: Juan López Sánchez. Sanitat: Frederica Montseny Manyé. Propaganda: Carles Esplà. Ministres sense Cartera: José Giral, Manuel de Irujo i Jaume A. Guàrdia.

Dr. F. Font Miralles. Consultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrició. RAIGS X. Avinguda Alvarez de Castro, 9, primer xamfrà Plaça Hospital. Consultes: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6. Telèfon, 351.

Las vacaciones de Greta Garbo

El paraíso de los patinadores en skis es Are. No se puede llegar allí sino en trineo, o... ¡en avión!

Digo en avión, pues varios reporters de diferentes países, llegaron a Are por ese medio de transporte, para ser recibidos en la choza que, a diez kilómetros de la ciudad, es el sitio de reposo predilecto de Greta Garbo.

Pero, si preguntáis a cincuenta kilómetros a la redonda o a cien metros, dónde vive Miss Gustafson, nadie os dirá donde se encuentra la villa Flormanska.

Isba principesca.

La villa Flormanska, a pesar de su rústico aspecto de isba escandinava, pertenecía en otro tiempo al príncipe Carlos de Suecia. Eso es todo lo que os dirán los paisanos de los alrededores si les preguntáis quien posee este abrigo en la montaña, que se descubre después de un largo descenso en ski.

Sin embargo, ¡cuántos admiradores, de todas partes del mundo, intentaron forzar el mutismo de los montañeses del país! Todos han decidido, de común acuerdo, que no darán nunca informes sobre Greta.

El hombre más feliz del mundo.

Si váis a la villa Flormanska (dudo que podáis penetrar en ella) no encontraréis, durante la estadía de Greta, ninguna agitación. La pequeña choza está acurrucada entre las ondulaciones de la nieve. En su interior

se encuentra el hombre más feliz de la tierra: Ollson.

Ollson es el hombre de confianza de Greta. Es la única alma que frecuenta el lugar. Solo, se ocupa del cuidado de la casa, prepara la comida y los snies de la "divina", como la han denominado los diarios norteamericanos.

En esta casa, nada demuestra riqueza, ni aún confort: una gran pieza como en todas las chozas de paisanos; luego un cuarto con dos camas superpuestas, como una cabina de un vapor. Un tocador y una cocinita completan esta moderna morada, donde no se ve ninguna obra de arte, sino algunas figurillas talladas en madera.

Pues la gran distracción de Greta Garbo es la escultura en madera. Ollson proporciona el material necesario para este arte, poco costoso.

La señora condesa.

Una persona acompaña siempre a Greta durante sus paseos o sus marchas prolongadas en skis. Siempre es la misma: la que va a buscarla al descender del tren y la lleva a la estación; la que es su confidente, su protectora contra la ola de admiradores, periodistas y curiosos que la sitian sin descanso; es su única amiga: la condesa Wachtmeister.

Cuando se quiere entrevistar a Greta — algunos han aplicado con éxito este método — basta con apostarse a la mañana, a un centenar de metros de distancia de la villa Flormanska.

Dos sombras vestidas de azul, se deslizan entonces fuera del chalet. Una parece ser una experta deportista: la segunda se desliza vacilante. La primera es la condesa Wachtmeister; la otra, lo habéis adivinado, es Greta Garbo.

Si pensáis seguir a las dos mujeres, no creáis que váis a pasar inadvertido. Siempre habrá un momento en que se réis visto. Entonces, una de las dos patinadoras se detendrá y os pedirá cortésmente que las dejéis en paz; la otra desaparecerá a todo lo que den sus snies.

La primera es la condesa Wachtmeister.

La segunda es Greta Garbo. Soledad, quietud en medio de las nieves, ese es el verdadero reposo y las verdaderas vacaciones de Greta. Cuando la célebre artista ha des-

cansado bien, vuelve a Estokolmo, para ver a su madre. La capital está a algunas horas de Are y a menudo, Sven viene a buscar a su hermana Greta a la estación.

Sven, aprovechando el nombre de su hermana, había intentado, el año pasado, dedicarse al cinematógrafo. Pero los ensayos no fueron muy brillantes.

Cosas vividas...

Se han contado anécdotas completamente inverosímiles con respecto a la artista.

"Fué modista, costurera, peinadora", escribieron varias revistas norteamericanas, hablando de la época que precedió a su gloria.

Ved, en realidad, como llegó Greta al cinematógrafo.

Primeramente fué vendedora, luego ayudanta de un peñador; entró enseguida a trabajar en casa de Bergstroem, una gran casa de costura de Estokolmo.

Allí fué donde rodó su primer film, que no fué ni "Lussar Peter" ni "Goesta Berling", sino una película de "corto metraje" para publicidad de la casa Bergstroem.

Después, Greta trabajó en "Rue sans Jolie": pero el dudoso éxito de esta cinta la obligó a partir para Alemania, donde trabajó como figurante en Dresden.

El resto, todo el mundo lo conoce...

M. GUSTAFSON

DEBUXOS DE "L'AUTONOMISTA"

TRIP TRAP

Una cura d'aprimament.

VINS SELECTES
Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU
Celler Cooperatiu del Sindicat
Agrícola de Vilarrodona

DIPÓSIT EXCLUSIU:

COLMADO CANADELL

Sols és llegítim el que porta el precinte amb el seu escut.
COMPTE AMB LES IMITACIONS.

HIVERN...

VEGI VD. L'EXTENS I VARIATS ASSORTITS EN
GENERES PER A LA PRESENT TEMPORADA

TRAJOS I ABRICS D'IMMILLORABLE QUALITAT.
SEMPRE EL MES NOU. — ELS MILLORS PREUS

SASTRERIA QUINTANA
PLAÇA de les CASTANYES

SUBSCRIVIU-VOS A L'AUTONOMISTA

FULLETO DE L'AUTONOMISTA

Núm. 261

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A, Carabanchel Bajo, Madrid)

ro; pero resultaba siempre que lo sospechado era cierto, y que el asesino de Tomás no era otro que el noble pariente de Jacinto.

Don Andrés se dominó para ocultar lo que sentía.

Después de algunos momentos, dijo gravemente:

—¿No ha pronunciado más palabras el herido?

—Sí, dijo también que hacía poco que su asesino le oprimía la garganta. Y otra vez perdió el conocimiento, y así lo he dejado. Yo no quiero responsabilidades, lo pongo en conocimiento de vuestra señoría, y quedo en paz.

Volvió a meditar don Andrés.

Luego llamó, diciendo a un corchete:

—Corred y buscad al doctor Sarmiento y que venga inmediatamente. Y también le avisaréis a don Juan, advirtiéndole que hemos de ir a Hortaleza y que debe preparar los caballos.

Esta orden fué cumplida con prontitud.

Antes de quince minutos se presen-

taba don Juan, que ya sabemos vivía muy cerca.

El señor de Bustamante le puso al corriente de lo que sucedía.

—¡Ah! —exclamó el caballero—. Ahora se explica todo muy bien. Ese hombre no es don Pedro de Meneses, y por eso intentó asesinar al desdichado Jacinto.

—¿Pero si no es don Pedro?...

—Hay un misterio horrible que en claro se pondrá.

—Este asunto me espanta.

—Veréis cómo el astuto Sarmiento es de mi opinión.

—No lo dudo, porque a mí me sucede lo mismo.

—Entonces...

—Pero necesitamos pruebas.

—Me parece que ante todo deberíais porceder a la prisión de don Pedro.

—No me atrevo a tanto.

—Si le damos tiempo para huir...

—Ha tenido bastante en todo el día. Sarmiento acudió, se enteró del suceso, desplegó una leve sonrisa y le preguntó a don Andrés:

Está ya en la cárcel el llamado don Pedro de Meneses?

—Vais muy deprisa, doctor.

—Aun así llegaremos tarde.

—Antes debemos ir a Hortaleza.

—Os diré lo que he podido averiguar a última hora.

—¿Qué?

—Don Pedro de Meneses no ha ido a comer a su casa.

—¡Ah!...

—Y hace una hora tampoco había vuelto.

—Entonces...

—Como no consiguió poner fin a la existencia de Tomás, se ha convenido de que su perdición era cierta.

—¡Há huido!...

—Es lo más probable.

—Doctor, soy esclavo de mis deberes.

—Ya lo sé.

—No daré un solo paso que parezca un abuso.

—Y hacéis muy bien.

—A Hortaleza iremos, y vos apelaréis a todos los recursos de la ciencia para conseguir que hable Tomás.

—Lo intentaré.

—Si conseguimos que dé explicaciones...

—Me parece que tendremos que contentarnos con que desaparezca el enemigo.

—¿No os parece que deberíamos avisar al señor Jacinto?

—Perderíamos un tiempo precioso.

—Bien pensado, su presencia...

—No es de absoluta necesidad.

—Y la noche pasado no ha dormido...

—Debemos dejarlo que descansa.

—Don Juan, puesto que tenéis caballos...

—Y preparados están.

—Pues vamos, y que Dios nos proteja.

Salieron de la casa y a la de don Juan fueron.

El alcalde de Hortaleza los acompañó.

Cabalgaron y partieron.

Dando aviso al amante de doña Inés lo hubieran salvado; pero dejándolo en su casa y entregado al más profundo sueño, el asesino podría fácilmente poner en ejecución su plan.

Los dejaremos caminar hacia Hortaleza y volveremos a la casa de Tócame-Roque, porque allí hemos de presenciar la más horrible escena.

Ya sabemos que Jacinto dormía tan profunda como descuidadamente, y que el criminal no se había entregado al sueño, y esperaba para descargar el golpe.

CAPITULO CXXII

TERROR Y VACILACIONES

El asesino no veía, pero sí oía; y con ansiedad creciente escuchaba la respiración del mancebo.

No necesitaba más para convencerse de que éste dormía con pesadez y que,

pero rconsigniente, era muy difícil que se apercibiese de ningún ruido, y mucho más difícil que despertase.

—No dormió la pasada noche —murmuró el criminal— y debe estar muy fatigado. A oscuras no sería imposible descargar el golpe; pero es mucho más seguro hacerlo con luz, porque así heriré en el corazón y todo lo más exhalará un grito.

Esperó el miserable, porque creyó que así lo aconsejaba la prudencia.

Siglos le parecieron los minutos, porque deseaba concluir para gozar al ver satisfecha su venganza.

Inmediatamente después saldría de la casa y buscaría refugio en la calle de San Juan, pues ya hemos visto que allí dió ordenes para que a todas horas se les esperase.

A las once, murmuró:

—Me parece que ya es hora.

Se incorporó en el lecho.

Escuchó con más ansiedad que nunca.

No percibió más ruido que el de la respiración del mancebo.

Dejó la cama.

Empezó a vestirse, porque le convenía encontrarse en disposición de huir instantáneamente.

No se puso la ropa con tanta prontitud como deseaba.

Estaba turbado.

El criminal tiene siempre miedo.

Cuando acabó de vestirse quedó inmóvil.

Había observado y sabía dónde se

No dic re

—perqu

mes. Aquest

el sota la

Erradelles, p

renió sapro

problema no

amb solamen

aprovats, pu

emple que l

el Consell er

presentació t

polítiques an

pot fer-se és

ar-se al con

Decrets ja ag

també del pr

l'opinió púb

ció de l'actu

de la més abs

perquè la llei

panaia, sinó

tamb actes. So

es limita al r

ntament, sin

ana influen

ntament hem

ta, sinó qu

se der dignes

venir l'opinió

calos que es

ganes vegade

o elements

aprofitant-se

abilitat dels

en impressio

des pateixen

conscients. A

mentaris, ju

mons, fusells

no són mant

antes milita

que utilitá el

No sé si e

adagi el ser

una petita

provisat i r

ates? El que

els anhel de

Es natural

oció tan g

Joa

El nostre

"de Mata

marxa a Ma

Peiró, un de

estimen i es

nome, s'exp

ra:

"Una sola

tre amic de

la qual està

vell. Però,

produit: el p

que vivim e

sen rendime

ideals de ben

ectivitat, to

nals i explot

pes aptitud

Temim un

teligencia,

sió del nost

que qualsevo